

Η ΕΠΑΝΕΜΦΑΝΙΣΗ ΤΟΥ Β. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ

Τις τελευταίες εβδομάδες προβάλλονται από συστημικά ΜΜΕ ο Βασίλειος Μαρκεζίνης και οι πολιτικές του θέσεις, εν είδει διακήρυξης. Η αφορμή ήταν η παρουσίαση δύο βιβλίων του. Ο καθηγητής, που φέρει και τον τίτλο του sir, δηλώνει αντιμνημονιακός, υποστηρίζει το άνοιγμα προς τη Ρωσία, θέτει θέμα αποχώρησης από το ΝΑΤΟ, ζητεί κάθαρση, δηλώνει πατριώτης, θεωρεί ότι πρέπει να προστατευτούν οι αδύνατοι και άλλα, που ηχούν ευχάριστα. Πολλοί καλοπροαίρετοι άνθρωποι υποδέχθηκαν την επανεμφάνισή του με ικανοποίηση έως ενθουσιασμό.

Ο Β. Μαρκεζίνης, όμως, πάντοτε ήταν ευφυής, μορφωμένος και πολυγραφότατος και πάντοτε διατύπωνε παρόμοιες θέσεις (χωρίς να γνωρίζουμε κατά πόσο τις πιστεύει). Γιατί, λοιπόν, αυτό το ιδιαίτερο ενδιαφέρον σήμερα; Θεωρούμε χρήσιμες τις παρακάτω παρατηρήσεις:

Α) Ο Β. Μαρκεζίνης δεν είναι ένας ανεξάρτητος πολιτικός. Είναι συνδεδεμένος με τη βρετανική πολιτική και ιδιαίτερα με το βασιλικό περιβάλλον (η βασίλισσα δίνει τον τίτλο του sir) .

Β) Σε καμιά περίπτωση το ΑΣΚΕ δεν ισοπεδώνει όλους τους πολιτικούς που κινούνται στα πλαίσια του συστήματος. Δεν ήσαν ίδιοι ο Ανδρέας με το Σημίτη και το Γιωργάκη, ούτε ο Καραμανλής (ανηψιός) με το μητσοτακέικο, ούτε ο Τάσσος Παπαδόπουλος με το Χριστόφια και τον Αναστασιάδη, όπως δεν ήσαν ίδιοι ο Πλαστήρας με τον Παπάγο. Ποτέ δεν πάψαμε, ούτε θα πάσουμε να προσπαθούμε για τη μεγάλη και ριζική αλλαγή που έχει ανάγκη η πατρίδα μας, που σήμερα συμπικνώνεται στο αίτημα της απελευθέρωσης, αλλά δεν είμαστε αδιάφοροι αν το κακό που γίνεται σήμερα είναι μικρότερο ή μεγαλύτερο, με δεδομένο ότι απειλούμαστε ως κράτος σε όλα τα επίπεδα και κάποια καταστροφή μπορεί ν' αποδειχθεί ανεπανόρθωτη.

Γ) Για να κρατήσει ένας πολιτικός του συστήματος κάποια πράγματα για το συμφέρον της πατρίδας του, πρέπει να έχει θάρρος και στηρίγματα (και στο λαό). Τα διέθεταν ο Ανδρέας και ο Τάσσος, δεν τα διέθετε ο Καραμανλής.

Δ) Ανεξαρτήτως προθέσεων και βαθμού ειλικρίνειας (διότι πολλοί εξαπατούν) σύνηθες είναι ένας πολιτικός να παίρνει την κατηφόρα. Τελευταίο παράδειγμα ο Σαμαράς (δεν είναι τυχαίο ότι ήταν από τους προσκεκλημένους στις διάφορες λέσχες), που είχε ακόμη καλύτερες θέσεις και από του Β. Μαρκεζίνη πριν γίνει πρωθυπουργός, αλλά μετά τα «ξέχασε» όλα. Αξίζει να θυμηθούμε και τον πατέρα Σπ. Μαρκεζίνη, που το 1958 επεχείρησε να συνεργαστεί με την αριστερά και το 1973 έγινε πρωθυπουργός της χούντας.

Ε) Είναι η δεύτερη φορά που ο Β. Μαρκεζίνης προβάλλεται από τα ΜΜΕ. Η πρώτη ήταν όταν παρέπαιε ο Γιωργάκης και αναζητούσαν εναλλακτική λύση, για να αποφύγουν τις εκλογές. Τότε προτιμήθηκε ο γερμανόφιλος Παπαδήμος και όχι ο σερ Βασίλειος.

Το συμπέρασμα είναι ότι οι ξένοι προστάτες, βλέποντας τώρα ότι παραπαίει η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου (οι πραγματικές δημοσκοπήσεις είναι απελπιστικές για Ν.Δ. και ΠΑΣΟΚ), τη στηρίζουν για να φτάσει τουλάχιστον μέχρι τις ευρωεκλογές, αλλά από εκεί και πέρα αναζητούν εναλλακτική λύση μέσα από την παρούσα Βουλή, γιατί εθνικές εκλογές τώρα πιθανότατα θα οδηγήσουν σε αποσταθεροποίηση του πολιτικού συστήματος. Ο Β. Μαρκεζίνης είναι μια λύση γι' αυτούς, που οπωσδήποτε την προτείνουν οι Βρετανοί, αλλά μένει να δούμε αν θα συγκλίνουν σ' αυτήν και οι άλλοι.

Το σίγουρο είναι ότι εμείς οφείλουμε να παρακολουθούμε τις εξελίξεις, διατηρώντας τις σοβαρές μας επιφυλάξεις και (κυρίως) χωρίς ν' αποπροσανατολιζόμαστε από το στόχο μας, που είναι η Εθνική και Κοινωνική μας Απελευθέρωση.